

iba skráteného konania, kde má protistrana (pôvodca prejavu) len obmedzené (resp. v prvej inštancii žiadne) možnosti brániť sa a kde rýchlosť konania prevažuje nad dôslednosťou zistenia skutkového stavu a zásadou rovnosti strán sporu.

19. S poukazom na vyššie uvedené a majúc na zreteli limity konania o nariadenie neodkladného opatrenia súd po oboznámení sa s obsahom žalobcami označeného statusu uverejneného na sociálnej sieti Facebook na profile „Miro Heredoš • Republika“ dospel k záveru, že tento obsahuje hodnotiace úsudky, ktoré možno charakterizovať ako kritiku zameranú predovšetkým na žalobcu 1/ a sekundárne aj na žalobcu 2/, a ktoré prezentujú oboch žalobcov jednoznačne v negatívnom svetle. Predmetné výroky sú nepochybne spôsobilé vyvolať zásah do práva na ochranu osobnosti žalobcu 1/ a práva na ochranu dobrej povesti žalobcu 2/. Na druhej strane žalovaný zverejnením statusu vykonával svoje právo na slobodu prejavu, a to prednesením kriticky ladených (najmä) hodnotiacich úsudkov. Z listinných dôkazov predložených žalobcami možno mať za osvedčené, že žalobcami vytýkané výroky, ktoré majú podľa názoru súdu formu hodnotiacich úsudkov, sa môžu javiť ako neoprávnená kritika. Pokiaľ ide o dôvodnosť a trvanie práva, resp. právneho vzťahu medzi stranami, ktorému má byť neodkladným opatrením poskytnutá ochrana, túto možno mať pre účely konania o nariadenie neodkladného opatrenia za osvedčenú.

20. Dôvodom, pre ktorý súd návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol, bolo neosvedčenie potreby bezodkladnej úpravy pomerov medzi stranami. Žalobcovia sa podrobne zaoberali vecným vyvrátením základov pre žalovaným prednesenú kritiku, od čoho odvodzovali existenciu neoprávneného zásahu do ich osobnostných práv, avšak v ich návrhu absentuje uvedenie konkrétnych dôvodov, pre ktoré by bolo potrebné bezodkladne autoritatívnym rozhodnutím súdu zasiahnuť do právnych pomerov strán. Pokiaľ aj zverejnením statusu na sociálnej sieti, ktorý veľmi pravdepodobne dosiahol určitú publicitu, došlo k neoprávnenému zásahu do osobnostných práv žalobcov, z tejto skutočnosti nemožno tak, ako to robia žalobcovia, bez ďalšieho vyvodzovať potrebu neodkladnej úpravy pomerov uložením povinnosti odstrániť dotknutý status. Nie každý zásah do subjektívnych práv vo forme prednesenia výroku na určitom trvanlivom alebo opakujúci prístup umožňujúcom médiu je dôvodom domnievať sa, že takýto zásah naďalej trvá v takej intenzite, že by bolo potrebné bezodkladne zamedziť prístupu verejnosti k príslušným výrokom. Je skutočnosťou všeobecne známou bez potreby osobitného dokazovania, že statusy na stránkach (profiloch) sociálnej siete Facebook, pokiaľ nie sú ich pôvodcom osobitne propagované alebo nevyvolávajú zvýšený počet interakcií, nie sú algoritmami sociálnej siete Facebook opakovane po dlhšiu dobu zobrazované širokému publiku. Ani samotní žalobcovia netvrdili, že by k takémuto javu dochádzalo, teda že by sa predmetnému statusu doposiaľ dostávala širšia publicita. Z návrhu iba vyplýva, že žalovaný predmetný status dňa 26.8.2021 uverejnil (súd nemá za osvedčené, že by jeho šírenie osobitne promoval) a že daný status bol ešte v ten istý deň zdieľaný profilom Milana Uhríka. Žiadne ďalšie aktivity žalovaného alebo tretích osôb (mimo zvyčajných interakcií sledovateľov) v súvislosti s predmetným statusom žalobcami tvrdené neboli. Je bežné, že novozverejnený status je nanajvýš niekoľko dní zobrazovaný určitým užívateľom, ktorí sú zvolení algoritmom sociálnej siete, pričom následne je dostupný prevažne už len tým užívateľom, ktorí ho cielene vyhľadávajú na stránke predmetného profilu. Ak aj zverejnenie statusu na sociálnej sieti Facebook malo za následok neoprávnený zásah do osobnostných práv žalobcov, v súčasnej situácii je samotná prítomnosť statusu na profile žalovaného nespôsobilá vyvolať ďalší takýto aktuálne trvajúci zásah, resp. prehĺbovať intenzitu tohto zásahu.